

हे ओषधे त्वं बलासस्य क्षयव्याधिर्नाशयित्री नाशनकर्त्री असि भवसि बल-
मस्यति क्षिपति बलासः (43.) क्षयः । अर्शसो गुदव्याधिश्च नाशिकासि । उपचि-
ताम् उपचिन्वन्ति शरीरं वर्धयन्तीत्युपचितः क्षिप् श्वयथुगुडुपदादयः (44.) तेषां
च नाशिकासि । अथो अपि च शतस्य यक्ष्माणां बहूनां व्याधीनां पाकारोः मुख-
पाकक्षतादिश्च नाशनी नाशकर्त्री त्वं भवसि पाको मुखपाकः अरुः क्षतमुच्यते
पाकेनारुः पाकारुस्तस्य यदा पाकोऽन्नपाकस्तस्यारुर्व्या मन्दाग्निं तस्य नाशनी
त्वमसि ॥ १७ ॥

त्वां गन्धर्वा अखनस्त्वामिन्द्रस्त्वां बृहस्पतिः ।

त्वामोषधे सोमो राजा विद्वान्यक्ष्मादमुच्यत ॥ १८ ॥

हे ओषधयः गन्धर्वाः देवविशेषास्त्वामखनन् स्वेष्टकार्यसिद्ध्यर्थं खननमकुर्वन्
इन्द्रश्च त्वामखनत् बृहस्पतिश्च त्वामखनत् हे ओषधे सोमो राजा त्वां च विद्वान्
वत्सामर्थ्यं जानन्सन् त्वामुपयुज्य यक्ष्मात् महाव्याधिरमुच्यत मुक्तोऽभवत् ॥ १८ ॥

सहस्व मेऽअरातीः सहस्व पृतनायतः ।

सहस्व सर्वं पाप्मानं सहमानास्योषधे ॥ १९ ॥

हे ओषधे यतस्त्वं सहमानासि शत्रूनभिभवन्ती भवसि अतो मे अरातीः अ-
दानशीलाः शत्रुसेनाः सहस्व अभिभव नास्ति रातिर्दानं यासां ता अरातयस्ताः ।
पृतनायतः संग्रामकामांश्च सहस्व पृतनां संग्रामं कामयन्ते ते पृतनायतस्तान् सुप
आत्मनः वयजिति [पा० ३. १. ८.] वयजन्ताहृतृप्रत्ययः किं च सर्वं पाप्मानमशुभं स-
हस्व सहतिरभिभवार्थः ॥ १९ ॥

दीर्घायुस्तऽओषधे खनिता यस्मै च त्वा खनाम्यहम् ।

अथो त्वं दीर्घायुर्भूत्वा शतवल्शा विरोहतात् ॥ १०० ॥

हे ओषधे ते तव खनिता खननकर्ता दीर्घायुर्भूयादिति शेषः यस्मै चातुराय
नरायाहं त्वा खनामि सोऽपि दीर्घायुरस्तु अथो अपि च त्वं दीर्घायुरखण्डितजी-
वना भूत्वा शतवल्शा बहुङ्कुरा सती विरोहतादिरोह बहुङ्कुरोत्पद्यस्य तुह्यो-